

Ode aan/van een Fruitmuur

Ze noemen mij de muur à retranchement
wel deftig maar ik ben gewoon van stenen en cement.

Ik zwijg en uit geen klachten
maar langzaam aan verminderden mijn krachten.

Want op de duur
lijdt ook een muur
van al die uren,
die hij moet verduren.

Zo was er een stormachtige nacht
waarin geheel onverwacht
een deel van mijn vijf traveeën
met geraas viel naar beneeën.

Ik lag er gehavend bij
maar gelukkig voor mij
bekommerde het bestuur
zich over mij, armzalige muur.

Deze zomer werden Bic en Fred

aan het werk gezet
en mijn kansen keerden
nu het Klokkenfonds doneerde.

Niet langer voel ik mij ellendig
want ik ben weer weersbestendig.
Fred vertinde mijn voet en herstelde mijn voegen
en dat deed mij veel genoeg.

Vanaf nu gaat Hennes met mij aan de slag
en voorwaar er komt een dag
dat ik weer leifruit draag
want dat doet een fruitmuur nu eenmaal graag.

Perzik, peer en pruim
ik ken ze nog op mijn duim
gaan herleven aan mijn sterke zijden.
Menig fruitmuur zal mij daarom benijden.

Ik ben weer sterk en krachtig
velen vinden mij ook prachtig
Ik hoop dat ik nog vele saecula
op deze mooie buitenplaats sta.